

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219047
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117219047.3

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudkyň JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcov 1. M. Y., T. XX.X.XXXX, H. N. XXX, XXX XX R., 2. Z. Y., T. X.X.XXXX, H. N. XXX, XXX XX R., právne zastúpení JUDr. Jozefom Karabašom, advokátom so sídlom Ružová 10, 083 01 Sabinov, proti žalovanému OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova č. 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o zdržanie sa výkonu záložného práva a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C/31/2017-91 zo dňa 28.3.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o určení neprijateľných zmluvných podmienok.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti, a to rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXX zapísaný na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXX, vedený Okresným úradom G., katastrálnym odborom, okres G., obec R., k.ú. R. vo vlastníctve M. Y. v podiele 3/4 a Z. Y.Í. v podiele 1/4, pozemok parc. reg. „C“ zapísané na LV č. XXX, parc. č. XXX o výmere 1130 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría vedený Okresným úradom G., katastrálnym odborom, okres G., obec R., k.ú. R. vo vlastníctve M. Y. v podiele 1/1 a pozemok parc. reg. „C“ zapísané na LV č. XXX, parc. č. XXX o výmere 1924 m², druh pozemku - záhrady, vedený Okresným úradom G., katastrálnym odborom, okres G., obec R., k.ú. R. vo vlastníctve M. Y. v podiele 1/1. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. V. Poplatky bod 2 písm. a/ Zmluvy o OTP REFINANC úvere č. XXX/XXXX/A. zo dňa 25.2.2014 uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným v znení: „Dlžník je povinný zaplatiť Banke poplatok za: I. upomienku vo výške 25.00 € a za každú ďalšiu upomienku 25.00 € v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky“, je neprijateľná. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, najmä obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, ďalej poukázal na doplnenie dokazovania po zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie č.k. 16C/31/2017-49 zo dňa 20.2.2018 uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/63/2018-80 zo dňa 13.11.2018, okrem zamietavého výroku a v rozsahu zrušenia o vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uviedol, že žalobcovia 1. a 2. ako dlžníci uzatvorili so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o OTP REFINANC úvere č. XXX/XXXX/A. dňa 25.2.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcom účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 76.160,10 eura s tým, že úver je poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu ustanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre OTP REFINANC úvery s fixáciou na 3 roky a hrubej marže 0,60 % p.a. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 4,59 % ročne, t.j. výsledná úroková sadzba spotrebného

úveru ku dňu podpísania zmluvy predstavovala 4,79 % ročne. Počas obdobia fixácie je úver úročený akciovou výslednou úrokovou sadzbou vo výške 3,59 % ročne. Úver bol zabezpečený záložným právom na nehnuteľnosti, predmet zabezpečenia spolu s poistením týchto nehnuteľností minimálne vo výške úveru a vinkuláciou poistného plnenia v prospech banky. Po splnení podmienok mohol dlžník čerpať úver postupne v lehote od 25.2.2014 do 23.4.2014 s tým, že nárok na čerpanie úveru končí uplynutím dňa 25.8.2015. Dlžník je povinný splatiť podľa tejto zmluvy banke istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach v počte splátok 358 s tým, že 1. splátka splatná 25.5.2014 je vo výške 346,91 eura a 2.-357. splatná vždy k 25-temu dňu v mesiaci je vo výške 346,91 eura a posledná 358. splatná 25.2.2044 bola stanovená vo výške 344,98 eura. Súd prvej inštancie poukázal na čl. V. bod 2, v ktorom bol vymedzený jednorázový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,- eur, ďalej v zmluve bolo upravené, že dlžník je povinný zaplatiť banke poplatok za a/ I. upomienku vo výške 25,- eur a za každú ďalšiu upomienku v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky, b/ zmenu zmluvných podmienok na žiadosť dlžníka a následné vypracovanie dodatku k tejto zmluve vo výške 150,- eur, ktorý je splatný v deň uzavretia dodatku, c/ nečerpanie alebo nedočerpanie úveru vo výške 3 % z nečerpanej alebo nedočerpanej čiastky úveru, max. 200,- eur, ktorý je splatný v deň nároku na čerpanie úveru. V prípade, ak došlo k vypovedaniu čerpania úveru je tento poplatok splatný v deň účinnosti výpovede čerpania úveru, d/ posun termínov čerpania - I. posun vo výške 10,- eur/každý nasledujúci posun vo výške 33,- eur, ktorý je splatný v deň uzavretia dodatku k zmluve, e/ vyhotovenie potvrdenia na základe individuálnej žiadosti klienta vo výške 17,- eur + daň z pridanej hodnoty, ktoré je splatné v deň prevzatia potvrdenia, f/ poplatok za hotovostnú splátku vo výške 2,- eura, ktorý je splatný v deň realizovania hotovostnej splátky, g/ splatenie úveru alebo jeho časti pred lehotou splatnosti vo výške 5 % z predčasne splatenej čiastky úveru, min. 166,- eur, ktorý je splatný v deň realizácie predčasnej, alebo mimoriadnej splátky, to neplatí v prípadoch, keď banka nie je oprávnená požadovať od dlžníka úhradu úrokov, poplatkov alebo iných nákladov v súvislosti s predčasným splatením úveru podľa čl. IV. tejto zmluvy, h/ vystavenie súhlasu so zriadením záložného práva v prospech inej banky na druhom mieste v poradí (okrem ŠFRB) a vzdanie sa záložného práva vo výške 33,- eur, ktorý je splatný v deň prevzatia potvrdenia. Ďalej poukázal na čl. VIII., v ktorom je uvedené, že v zmysle ust. § 551 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky banky vo výške 76.160,10 eura s príslušenstvom a poplatkami z tejto zmluvy o úvere, resp. z odstúpenia od zmluvy o úvere zrážkami zo mzdy alebo iných príjmov, ktoré poberá alebo bude poberať u platiteľa mzdy je rovnako zabezpečený tento úver. V rovnaký deň bola medzi účastníkmi podpísaná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. ZZ1 k ÚZ č. XXX/XXXX/A., kde zabezpečenou pohľadávkou je úver z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 76.160,10 eura. K zabezpečeniu pohľadávky v uvedenej zmluve zmluvné strany zriadili záložné právo pre záložného veriteľa zálohu - k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov. V čl. V. tejto záložnej zmluvy je upravený výkon záložného práva v tom zmysle, že v rámci výkonu záložného práva, ak pohľadávka nebude riadne a včas plnená, sa záložný veriteľ môže uspokojiť a/ priamym predajom zálohu na dražbe, b/ priamym predajom zálohu tretím osobám podľa výberu záložného práva, c/ alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov (napr. v exekučnom konaní, v konaní o súdny výkon rozhodnutia) s tým, že uvedené spôsoby môže záložný veriteľ použiť v ľubovoľnom poradí. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že písomným podaním zo dňa 6.10.2016 označeným ako vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva, žalovaný požadoval od žalobcov úhradu celého záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, ktorý predstavuje k 5.10.2016 sumu 76.074,95 eura pozostávajúcu z istiny vo výške 74.198,24 eura, úrokov vo výške 1.817,42 eura, úrokov z omeškania vo výške 9,29 eura a poplatkov vo výške 50,- eur s tým, že v prípade nevyrovnania záväzkov do stanoveného termínu sa tento list mal považovať za oznámenie o začatí výkonu záložného práva (predaja zálohu) podľa § 151l Občianskeho zákonníka s tým, že banka sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu formou predaja na dražbe v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Poukázal na stanovisko žalovaného, ktorý nesúhlasil so žalobou v celom rozsahu. Poukázal na ust. § 151a Občianskeho zákonníka s tým, že uviedol, že neexistuje žiadna zákonná povinnosť, aby veriteľ musel uplatniť svoj nárok najskôr v súdnom konaní, pričom samotný zákon priznáva veriteľovi právo uspokojiť pohľadávku z predmetu záložného práva. Záložné právo slúži na zabezpečenie úveru, žiadna finančná inštitúcia by takýto úver klientovi neposkytla, ak by nedokázal veriteľovi istými prostriedkami zaručiť návratnosť úveru, pričom táto skutočnosť je dlžníkovi známa. Poukázal na to, že výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, a preto navrhol žalobu zamietnuť. Žalobcovia v rámci účastníckych výpovedí poukázali na ich sociálne a majetkové pomery s tým, že nie je pravdou, že by nemali záujem splácať predmetnú úverovú zmluvu, avšak dostali sa do finančných problémov. Poukázali na to, že úver brali z dôvodu rekonštrukcie nehnuteľnosti, ktorá slúži na bývanie. V dome bývajú X svokrovci, žalobcovia, ich deti, sestra manžela - žalobcu 1.

spolu s mal. dieťaťom, a teda celkom v dome býva X ľudí, z toho X dospelých a X detí. Úver bol refinancovaný z pôvodného veriteľa zo G. na žalovaného. Na nehnuteľnosti viazne právo doživotného užívania svokrovcov, ako aj švagrinej s mal. dieťaťom.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 151a, § 151b ods. 1, 2, 3, 4, § 151c ods. 1, 2, 3, § 151j Občianskeho zákonníka a uviedol, že záložné právo je v podmienkach trhového hospodárstva významným a veľmi frekventovaným vecno-právnym prostriedkom zabezpečenia pohľadávok a ich príslušenstva. Je nespochybniteľné, že zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že záväzky je potrebné si plniť v zmysle dohodnutých zmluvných dojednaní, avšak za predpokladu, že tieto zmluvné dojednania sú súladné so zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa spotrebiteľského práva a sú tiež eurokonformné. Poukázal na to, že osobitnú pozornosť treba venovať okolnosti, že majetkom dotknutým záložným právom je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny, celkom X dospelých ľudí a X detí. Právo na obydlie v práve únie predstavuje základné právo zaručené Chartou základných práv, ktoré vnútroštátny súd musí zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13. Nie je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, aby sa výkon záložného práva vykonal mimosúdne - dobrovoľnou dražbou (v prípade ochrany obydlija - prípad Stanková c/a Slovenská republika). Súd prvej inštancie poukázal na čl. V., v ktorom sú uvedené rôzne poplatky, na ktoré poukázal v bode 12. odôvodnenia s tým, že tieto nepredstavujú žiadne skutočne dodané plnenie, resp. službu. Súhlasil s názorom žalobcov, že výkon záložného práva v čl. V. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.2.2014 je koncipovaný široko, čo rovnako spôsobuje „mocenskú“ disproporciu medzi zmluvnými stranami. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považuje súdna prax nielen bytové záujmy podielových spoluvlastníkov samotných, ale aj ich rodinných príslušníkov (R 1/1989). Právo na ochranu domova je všeobecne pre každého zaručené aj čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, podľa ktorého nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova, alebo korešpondencie, ani útokom na svoju česť a povesť. Právo na primerané bývanie (byt, domov) zaručuje čl. 11 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach s tým, že oba pakty boli publikované ako vyhláška Ministerstva zahraničných vecí č. 120/1976 Zb. a pre bývalú Československú republiku nadobudli platnosť 23.3.1976. Napokon aj právo na ochranu domova zaručené čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý nadobudol platnosť pre bývalú Českú a Slovenskú Federatívnu republiku 18.3.1992, pre Slovenskú republiku záväzný od 1.1.1993 bol zverejnený v Oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 209/1992. Aj v zmysle tohto článku má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlija (domova a korešpondencie). S ohľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, nakoľko zdržanie sa výkonu nemôže byť ani pri dobrovoľnej dražbe bez limitné. Skonštatoval, že v prípade neuhrádzania zmluvných záväzkov je pochopiteľne výkon záložného práva možný a v zásade sa realizuje, avšak so zreteľom na oprávnené záujmy nielen záložného veriteľa, ale aj žalobcov, zvlášť v situácii, keď ide o obydlie viacčlennej rodiny, je nutné právny stav posudzovať citlivo a uvážene. Z charakteru záložného práva ako zabezpečovacieho inštitútu jednoznačne vyplýva, že na to, aby bolo záložné právo pre veriteľa efektívne, hodnota predmetu záložného práva musí byť rovnaká alebo vyššia ako hodnota zabezpečenej pohľadávky. Len v takom prípade má veriteľ istotu uspokojenia svojej pohľadávky aj v prípade, že dlžník by dobrovoľne neplnil ani len čiastočne. Pokiaľ sa týka vyhodnotenia zásady proporcionality, súd prvej inštancie poukázal na viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu a konštatoval, že pri nesporných faktoch, t.j. výške úveru 76.160,10 eura a nesplatenej istine 74.198,24 eura je zrejme, že predmetom zálohu je 60-ročný rodinný dom, nedochádza za vyššie uvedených premenných k výraznej disproporcii medzi hodnotou nehnuteľnosti a výškou pohľadávky žalovaného, čo však nič nemení na tom, že súd je povinný skúmať oprávnenosť dobrovoľnej dražby z pohľadu ochrany spotrebiteľských práv.

Ďalej súd prvej inštancie preto podrobil skúmanie tejto zmluvy aj z pohľadu prijateľnosti zmluvných podmienok, a to najmä čl. V, v ktorom sú zakomponované rôzne poplatky uvedené v bode 12. odôvodnenia tohto rozhodnutia s tým, že nepredstavujú žiadne skutočné dodané plnenie, resp. službu. Okrem toho výkon záložného práva v čl. V. zmluvy o zriadení záložného práva nehnuteľnosti zo dňa 25.2.2014 je koncipovaný široko, čo spôsobuje „mocenskú“ disproporciu medzi zmluvnými stranami.

Poukázal na ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky/upozornenia umožňujú získať na úkor spotrebiteľa

majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky, predpokladá teda presné výdavky. Paušálna výška za upomienku/výzvu bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Taktiež žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, aby uvedené upomienky boli zaslané, a preto v tejto časti ani neunesol dôkazné bremeno, čo nijako neznižuje neprijateľnosť dojedanej zmluvnej podmienky. Sám žalovaný v písomnom podaní zo dňa 13.11.2017 uviedol, že aj v prípade, že by bola sporná výška príslušenstva (s čím nesúhlasil), v žiadnom prípade nemôže byť sporný nárok žalobcu na vrátenie istiny úveru. Žalobcovia síce argumentovali spornosťou pohľadávky žalovaného čo do výšky, preto s ohľadom na vyhlásenú neprijateľnú zmluvnú podmienku súd prvej inštancie bol toho názoru, že výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou nie je možný, nakoľko takýmto výkonom práva by boli postihované aj finančné čiastky, na ktoré by žalovaný nemal nárok.

2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že uviedol, že žalobcovia boli v konaní čiastočne úspešní a to v rozsahu zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, žalovaný bol taktiež čiastočne úspešný a to v rozsahu zamietnutia zdržania sa výkonu záložného práva všeobecne, a preto súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, pričom poukázal na bod 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za nesprávny. Zdôraznil, že zmluvná podmienka odrážajúca zákonné ustanovenie nemôže byť neprijateľnou (nekalou) podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle čl. 1 ods. 2 Smernice 93/13/EHS, na čo už upozorňoval v rámci svojej rozhodovacej činnosti aj Súdny dvor Európskej únie, napr. vo veci C-359/11 a C-400/11. Ďalej poukázal na to, že odôvodnenie rozhodnutia uvedené v bode 38., 39. až 43. je všeobecné, bez bližšieho zdôvodnenia. Zdôraznil, že výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou je legálnym inštitútom, ktorý je v zásade aj bežným spôsobom zabezpečenia úveru. V prípade platnosti rozsudku by zo strany súdu došlo k časovému neobmedzenému odňatiu práva žalovaného na realizáciu dobrovoľnej dražby. Poukázal na to, že nebol spor ohľadne výšky istiny, ako aj právneho dôvodu medzi stranami sporu. Spochybnená bola len existencia nároku žalovaného na zaplatenie poplatkov, ktorá suma by bola zanedbateľná vo vzťahu k stranám ohľadne nespornej výšky istiny a príslušenstva zabezpečenej pohľadávky žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora C-34/13, z ktorého záveru vyplýva, že je prípustný výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou aj vtedy, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, s ohľadom na ktoré rozhodnutie je aj nesprávny právny názor súdu prvej inštancie, že by bol výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby bez limitný. Vo vzťahu k určeniu neprijateľných zmluvných podmienok poukázal na to, že žalovaný je záložným veriteľom, ktorý má voči žalobcom 1., 2. vymáhateľnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, s ktorou sú žalobcovia 1., 2. v omeškaní. Zákon dáva možnosť žalovanému pre takýto prípad uspokojiť svoju pohľadávku predajom nehnuteľností v dobrovoľnej dražbe, pričom táto možnosť vyplýva jednak zo zákona ako spôsob realizácie záložného práva bol dohodnutý aj v zmluve o úvere a v záložnej zmluve. Žalovaný zároveň upozornil na to, že súd prvej inštancie určením neprijateľných podmienok v spojení s jeho odôvodnením jednoznačne vyjadril, že podľa jeho názoru, pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere je platne zabezpečená záložným právom v zmysle záložnej zmluvy a i napriek tomu, žalobnému návrhu žalobcov v celom rozsahu vyhovel. Podľa názoru žalovaného, napadnutý rozsudok je v rozpore s princípom právnej istoty a prekročením právomoci súdu prvej inštancie, ak neaplikoval príslušný právny predpis bez toho, aby využil postup podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Z tohto dôvodu namietal odvolacie dôvody vyplývajúce z ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu v celom rozsahu zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si nárok na náhradu trov celého konania.

4. Právny zástupca žalobcov sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379, § 380 a § 390 CSP bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 28.10.2019 (§

378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti výroku o určení neprijateľných zmluvných podmienok nie je dôvodné.

6. Odvolací súd rozsudkom č.k. 4Co/55/2019-116 zo dňa 22.10.2019 rozhodol o odvolaní žalovaného vo vzťahu k výroku o povinnosti žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a v súvisiacom výroku o trovách konania tak, že napadnutý rozsudok v tomto výroku potvrdil. Zároveň žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Opomenul rozhodnúť o odvolaní žalovaného proti výroku o určení neprijateľných zmluvných podmienok.

7. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 225 ods. 1, 2 veta prvá CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

8. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok o určení neprijateľných zmluvných podmienok (II.) napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, a preto súd prvej inštancie správne pri posudzovaní dojednaných zmluvných podmienok skúmal ich obsah, ako aj, či zmluvné podmienky boli individuálne dojednané. Uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Súd prvej inštancie správne na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 191 CSP, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam.

9. V sporoch so slabšou zmluvnou stranou súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná (§ 298 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie za neprijateľné považoval dojednané zmluvné podmienky uvedené v čl. V týkajúce sa rôznych poplatkov spojených z pravidla len s povinnosťami dlžníka za akékoľvek úkony týkajúce sa zmluvy o úvere platiť poplatky. Obsah dojednaných poplatkov vyplýva zo štandardnej formulárovej zmluvy. Je to nepochybné napr. z čl. V. bodu 1 písm. a), kde je napr. uvedené „jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,- eur“ a následne je uvedená splatnosť takéhoto poplatku, ako aj ďalší text, ktorý sa v danom prípade na dojednané zmluvné podmienky ani nevzťahuje vzhľadom k tomu, že poplatok za spracovanie úveru nebol dojednaný. Súd prvej inštancie považoval za neprijateľné zmluvné podmienky týkajúce sa povinnosti žalobcov ako spotrebiteľov platiť poplatok za každú upomienku vo výške 25,- eur, ako aj za každú ďalšiu upomienku vo výške 25,- eur v prípade nedodržania podmienok zmluvy a to uvedené v čl. V. bodu 2 písm. a) Zmluvy o OTP Refinanc úvere č. XXX/XXXX/A. zo dňa 25.2.2014. Je nesporné a žalovaný to v spore nepreukázal, že uvedené podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka). Z obsahu dojednaných zmluvných podmienok vyplýva, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcov - spotrebiteľov. Všetky poplatky, ktoré boli dojednané v rámci uvedeného čl. V. sa týkajú len povinnosti dlžníkov. V prípade pochybností o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie vychádzal zo záveru, že dojednané poplatky neboli individuálne dojednané vzhľadom na obsah zmluvy o úvere, ako aj skutočnosť, že žalobcovia nemohli obsah zmluvy ovplyvniť. Na neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky súd prvej inštancie správne poukázal s jej vymedzením s tým, že jej posúdenie vyplýva aj z ust. § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 25.2.2014. Pre posúdenie neprijateľnosti dojednanej zmluvnej podmienky nie je rozhodujúca len výška dojednaného poplatku, ale aj okolnosti spojené s uzavretím spotrebiteľskej zmluvy, nemožnosť žalobcov ako spotrebiteľov oboznámiť sa s obsahom zmluvy vzhľadom na jej štandardný formát s tým, že z obsahu textu zmluvy je nepochybné, že sa len dopisovali konkrétne údaje vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy s tým, že je nesporné, že žalovaný používa zmluvné podmienky pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv s rovnakým obsahom. Vo vzťahu k žalobcom sa čl. V. dopĺňal len o bod 1 písm. a), kde bolo uvedené, že jednorazový poplatok za spracovanie úveru je vo výške 0,00 eur.

10. Za nedôvodnú považoval odvolací súd uplatnenú námietku týkajúcu sa nesprávneho postupu súdu, ktorým by došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie postupoval štandardne pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku s tým, že ex offo vyslovil neprijateľnosť dojednaných zmluvných podmienok vo vzťahu k čl. V. bodu 2 písm. a) v súlade s ust. § 298 ods. 1 CSP. Uvedený postup nemá za následok porušenie práva strany sporu na spravodlivý proces. Napadnutý rozsudok je v súlade s rozhodovacou praxou súdov, ako aj v súlade s princípom právnej istoty v súvislosti s posúdením dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej, t.j. povinnosti zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou v spojení s určením neprijateľných zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie svojim postupom nespochybnil právnu úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, ani ust. § 151j a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú uplatnenú odvolaciu námietku týkajúcu sa porušenia procesných práv strán sporu v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Z týchto dôvodov odvolací súd dopĺňacím rozsudkom potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o určení neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 225 CSP.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej rozsudkom odvolacieho súdu č.k. 4Co/55/2019-116 zo dňa 22.10.2019 (bod 10. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) tak, že žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania nebol priznaný i napriek ich úspechu v odvolacom konaní. V záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán sporu v súlade so zásadou hospodárnosti konania (čl. 4 v spojení s čl. 17 Základných princípov CSP) odvolací súd žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.